

Nummer 3 - 2024

IPA-Oost-Nederland

INTERNATIONAL
POLICE
ASSOCIATION

IPA
de grootste
politievereniging
van de wereld

Noorderlicht tijdens de nachtdienst

De hobby van
Henk Baron
Rubriek Mijn hobby

IPA-nazomer
kampeerweekend 2024
Rubriek Terugblik activiteiten

Inhoudsopgave

Activiteitenagenda Oostelijke IPA-districten	4
Airborne Wandeltocht 2024.....	9
In memoriam Piet den Ambtman.....	9
Noorderlicht tijdens de nachtdienst.....	11

Rubriek berichten uit opsporingsland

Beveiliging Marengo-proces.....	11
Premier Schoof brengt eerste bezoek aan politie	12
Ministerraad akkoord met grenscontroles.....	13

Rubriek mijn hobby

De hobby van Henk Baron	15
Het blauwe hart van Henk Baron; noblesse oblige.....	16

Rubriek Politieverhalen

'Wat zegt u?'	17
Opgeschrikt tijdens Kerstinkopen.....	17
Gekraak in de nacht	19
Trieste eerste kerstdag.....	20
Zeven beestachtige verhalen.....	21

Rubriek Terugblik

Bezoek speeltuin Brakkefort in Nijmegen	23
IPA-nazomer kampeerweekend 2024.....	24
Herfstwandeling.....	25
IPA-schietwedstijd	26
Reis naar Engelse Rivièra	26
Jaarlijkse maaltijd.....	30
Fietstocht Twente	30
Uitwisseling jonge collega's met IPA-Münster.....	30

IPA magazine

Oost-Nederland

Gezamenlijke uitgave van de IPA-districten Twente,
Oost-Nederland, Nijmegen e.o. en Arnhem e.o..

BESTUREN

District Arnhem e.o.

Arno Jansen, voorzitter, webredacteur, privacy officer
Bert ter Haar, secretaris, ledenwerving

Fred Holtes, penningmester

Bert Veldink, 2e voorzitter, contactsecretaris

Marjo Koehorst, evenementencoördinator

Rien de Leeuw, sportcommissie

Hans Buitelaar, ledenwerving

Annelies Holtes-Nijemanting, coördinator clubhuis

E: arnhem@ipa-nederland.nl

District Nijmegen e.o.

Brugt Peper, wnd voorzitter, ledensecretaris

Jaap Heerschop, wnd secretaris

Jan Nijburg, penningmeester

E: nijmegen@ipa-nederland.nl

District Oost-Nederland

Jan Willem Brummelkamp, voorzitter

René Joppe, secretaris

Adri van Amelsvoort, penningmeester/ledensecretaris

Aart van Dijk, 2e voorzitter

Joke Overes, 2e secretaris

E: oost-nederland@ipa-nederland.nl

District Twente

Theo Reinerink, voorzitter

Freek van Beesten, secretaris

Hans Olthof, penningmeester/ledensecretaris

Ziad Amro, 2e voorzitter

E: twente@ipa0nederland.nl

REDACTIE

Redactie district Arnhem e.o.

Bert Veldink

E: red-arnhem@ipa-nederland.nl

Redactie district Nijmegen e.o.

Brugt Peter

E: vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Redactie district Oost-Nederland

Aart van Dijk

Jan Willem Brummelkamp

E: oost-nederland@ipa-nederland.nl

Redactie district Twente

Freek van Beesten

E: twente@ipa-nederland.nl

Eindredactie

Adri van Amelsvoort

T: 06 - 11 75 06 26

E: pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl

IPA OOST-NEDERLAND

1e JAARGANG, Nummer 3 - 2024

Verschijnt 3x per jaar

Uitgever

MG Media, Postbus32 - 5550 AA Valkenswaard

T: 040 - 711 38 77 | info@mgmedia.nl

Vormgeving

VDS Crossmedia

Coverfoto

Adri van Amelsvoort

Copyright

Alles wat is gepubliceerd in deze uitgave, inclusief de advertenties, is beschermd door copyright. Het is derden uitdrukkelijk verboden om zonder toestemming van de uitgever enig materiaal elders op welke wijze dan ook te gebruiken. Advertisenties onder verantwoordelijkheid van de uitgever. Aan publicaties in ons IPA magazine kunnen geen rechten worden ontleend.

Activiteitenagenda Oostelijke IPA-districten 2025

Hieronder zie je de activiteitenagenda van de vier oostelijke districten. Je kunt aan al die activiteiten meedoen. Nadere informatie over elke activiteit wordt ongeveer drie à vier weken voor de betreffende datum per e-mail aan je gezonden. Ontvang je deze e-mails niet, dan is er geen of een onjuist e-mailadres van je bekend. Geef in dat geval je juiste e-mailadres door aan ledenadministratie@ipa-nederland.nl.

Datum	Activiteit Aanmelden via
5 januari	Nieuwjaarsreceptie in Velp Arnhem e.o. marjokoehorst@hotmail.com
5 januari	Nieuwjaarsreceptie in Puiflijk Nijmegen e.o. nijmegen@ipa-nederland.nl
11 januari	Nieuwjaarsreceptie in Voorst Oost-Nederland pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl
11 januari	Nieuwjaarsreceptie in Deuringen Twente twente@ipa-nederland.nl
12 februari	Excursie oldtimers in Brummen Oost-Nederland pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl
21 februari	65-jarig jubileum IPA-Arnhem e.o. in de Liemers Arnhem e.o. marjokoehorst@hotmail.com e.o.
8 maart	Gravelrit in Salland Oost-Nederland vz2-oost-nederland@ipa-nederland.nl
15 maart	1e inloopavond in Puiflijk Nijmegen e.o. nijmegen@ipa-nederland.nl

Datum	Activiteit Aanmelden via
16 maart	Stadswandeling in Arnhem Arnhem e.o. marjokoehorst@hotmail.com
25 maart	Districtsledenvergadering in Apeldoorn Oost-Nederland oost-nederland@ipa-nederland.nl
25 maart	Districtsledenvergadering in Velp Arnhem e.o. marjokoehorst@hotmail.com
25 maart	Lezing over een moordonderzoek in Apeldoorn Oost-Nederland oost-nederland@ipa-nederland.nl
1 april	Districtsledenvergadering in Puiflijk Nijmegen e.o. nijmegen@ipa-nederland.nl
9 april	Districtsledenvergadering in Enschede Twente twente@ipa-nederland.nl
12 april	Lezing D-Day Dodgers Foundation in Puiflijk Nijmegen e.o. nijmegen@ipa-nederland.nl
12 april	Kleiduiven schieten in Rekken (bij Haaksbergen) Twente twente@ipa-nederland.nl

Datum	Activiteit Aanmelden via	
6 maart	Bezoek fietsfabriek Gazelle in Dieren Twente	
	twente@ipa-nederland.nl	
15 april	Cartmiddag in Eefde Oost-Nederland	
	vz-oost-nederland@ipa-nederland.nl	
16 april	Excursie VW-fabriek in Emden Twente	
	twente@ipa-nederland.nl	
7 mei	Kanoën in de Weerribben Oost-Nederland	
	vz2-oost-nederland@ipa-nederland.nl	
1 juni	Gezinsdag speeltuin Brakkefort in Nijmegen Nijmegen e.o.	
	nijmegen@ipa-nederland.nl	
29 juni	Fietstocht Rond Markelo Oost-Nederland	
	pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl	
5 juli	Jeu des boules in Denekamp Twente	
	twente@ipa-nederland.nl	
15 augustus	Hanzewandeling in Doesburg Oost-Nederland	
	pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl	
29-31 augustus	Driedaags kampeerweek-end in Opheusden Nijmegen e.o.	
	pm-nijmegen@ipa-nederland.nl	

Datum	Activiteit Aanmelden via	
6 september	Airborne wandeltocht Oosterbeek Oost-Nederland	
	vz2-oost-nederland@ipa-nederland.nl	
20 september	Fietstocht omgeving Mander-Duitsland Twente	
	twente@ipa-nederland.nl	
13 oktober	Achtdaagse busreis naar de Romantische Strasse (Duitsland) Oost-Nederland	
	pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl	
oktober	Lezing over veiligheid (skimmen, phishing, pinpasfraude enz. in Puiflijk Nijmegen e.o.	
	nijmegen@ipa-nederland.nl	
oktober	Schieten in Spork (bij Dinxperlo) Verbindingsstelle Borken	
	pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl	
2 november	Herfstwandeling in Den Nul Oost-Nederland	
	oost-nederland@ipa-nederland.nl	
2 november	Jaarlijkse maaltijd in Wijhe Oost-Nederland	
	oost-nederland@ipa-nederland.nl	
8 november	Bingo in Enschede Twente	
	twente@ipa-nederland.nl	
15 november	2e inloopavond in Puiflijk Nijmegen e.o.	
	nijmegen@ipa-nederland.nl	

IPA NEDERLAND

International Police Association

Meld je aan
bij de grootste
politievereniging
ter wereld!

Opleidingen, trainingen en
uitwisselingen met collega's
van over de hele wereld!

www.ipa-nederland.nl

Airborne Wandeltocht 2024

Aart van Dijk

Zaterdag 7 september werd de 77-ste Airborne Wandeltocht georganiseerd. Tachtig jaar na Operatie Market Garden gedenken we met deze wandeltocht nog steeds de gevallen Engelse en Poolse parachutisten die in de Slag om Arnhem, Operatie Market Garden, het leven lieten.

De Politie Sport Vereniging Renkum organiseerde de eerste wandeltocht in 1947 met als resultaat een deelnemersveld van ruim tweeduizend wandelaars. In de loop van de jaren is het deelnemersveld gegroeid naar ruim boven de dertigduizend. Het is het grootste eendaagse wandelevenement van de wereld geworden. De deelnemers komen uit tal van landen in en buiten Europa.

Zo ook de IPA-leden, Chris, Mark en Judith (Scarborough) en Simeon (Sussex).

Hun eerste deelname was in 2019 en ik trof ze toevallig op het startterrein. Door met hen de route te lopen ontstonden er goede contacten en van beide zijden kijken we ieder jaar weer uit naar onze gezamenlijke wandeling.

Zo ook dit jaar. We spraken af op het station in Arnhem en reisden gezamenlijk naar de start in Oosterbeek. Judith en Mark liepen de 10 kilometer. Chris, Simeon en ik de 15 kilometer. We liepen de gebruikelijke route: defilé bij villa Hartenslein, langs de begraafplaats,

door de Bilderbergbossen, genietend van het uitzicht op de Rijn vanaf het Dunoplateau en tenslotte via het oude kerkje weer naar Oosterbeek. De laatste kilometers liepen we onder begeleiding van Pipes en Drums.

Na de finish namen we gezamenlijk nog wat te drinken, want het was erg warm. Dan terug naar de trein en met een stay save, and till next year, namen we hartelijk afscheid. ■

In memoriam Piet den Ambtman

Op 22 oktober 2024 is ons Lid van Verdienste Piet den Ambtman op 85-jarige leeftijd overleden. Piet was in zijn jonge jaren bestuurslid van IPA-district de Graafschap en van 1979 tot 1994 voorzitter. Velen zullen hem ook herinneren als docent aan de politie-school de Cloese in Lochem, waar hij duizenden aspiranten startbekwaam maakte voor het politievak. In die jaren was de Cloese het episch centrum van het IPA-district de Graafschap en Piet was heel nauw betrokken bij alle

activiteiten die daar plaatsvonden, zoals de nieuwjaarsreceptie, districtsledenvergadering, jaarlijkse maaltijd, klootschieten, puzzelrit, wijnproefavonden, kaartavonden, ontvangsten van buitenlandse collega's enzovoort. Op de politie-school heeft hij enkele honderden lid gemaakt van de IPA. Niet voor niets werd Piet benoemd tot Lid van Verdienste. We missen een nobel mens met veel gevoel voor humor en een groot IPA-hart. Wij wensen zijn beide dochters Jacqueline en Michele

en hun kinderen veel sterkte toe.

Bestuur IPA-district Oost-Nederland. ■

Noorderlicht tijdens de nachtdienst

Brugt Peper

De aankondiging luidde: “Houd je camera maar alvast in de aanslag, want met een beetje geluk is het noorderlicht vanavond en vannacht, 11 oktober 2024, te zien in Nederland en België”. Collega Bart Hendriks Franssen nam dit ter harte en maakte deze prachtige foto tijdens zijn nachtdienst.

Tijdens de nachtdiensten maak je van alles mee. Niet alleen het afwikkelen van meldingen maar zie je ook mooie natuurverschijnselen, zoals zonsopkomsten, donder en bliksem, mooie sneeuwplaatjes enzovoort. Maar op 11 oktober kwam het noorderlicht bij deze opsomming erbij.

Het Poollicht (Aurora Polaris) een geomagnetisch lichtverschijnsel in de bovenste lagen van de aardatmosfeer. Men spreekt ook wel van noorderlicht (aurora borealis) en zuiderlicht (aurora aus-

tralis). Op woensdag 9 oktober barstte er een flinke zonnestorm los op de zon. De geladen deeltjes die daarbij vrijkwamen waren onderweg naar de aarde en gaven een spectaculaire lichtshow. Noorderlicht is zeldzaam in Nederland, maar het is zeker mogelijk om op bepaalde momenten dit poollicht te zien. Zo gebeurde dat dus ook in de nachtdienst van Bart. ■

Rubriek Berichten uit opsporingsland

Beveiliging Marengo-proces

Bron: Ministerie van Defensie

Hoogste staat van paraatheid

Het 'meest verziekte en vergiftigde proces ooit'. Zo wordt strafzaak Marengo genoemd, die draait om zes moorden, vier pogingen daartoe en nog eens drie moorden tijdens de rechtszaak zelf. De hoger beroepszaken in het Justitieel Complex Schiphol (JCS) gaan dan ook gepaard met extreme beveiliging. Tot de tanden toe bewapende mannen en vrouwen van de Gewapende Beveiliging Burgerluchtvaart (GBB) en Hoog Risico Beveiliging (HRB) zorgen er op procesdagen voor dat de strafzaak veilig verloopt. En daar komt veel meer bij kijken dan je zou denken.

Het geratel van een rondcirkelende helikopter boven het JCS overstemt al het andere geluid. Pantserwagens van de Marechaussee en hoge drempels versperren toegangswegen naar de recht-

bank, terwijl zwaarbewapende collega's bezoekers van het JCS controleren.

Met dit machtsvertoon werd op 8 april van dit jaar het hoger beroep in het Marengo-proces geopend. Het is Nederlands meest omvangrijke en best beveiligde rechtszaak ooit, met Ridouan T. als hoofdverdachte. GBB'ers stralen

met hun aanwezigheid waakzaamheid uit.

De veiligheid staat voorop

En dat is precies wat algemeen commandant van de Staf Grootchalig en Bijzonder Optreden (SGBO) majoor Henk en GBB-teamleider eerste luitenant Michael (om veiligheidsredenen

Zowel vanuit de lucht als op de grond was de beveiliging van het Marengo-proces zichtbaar en onzichtbaar aanwezig.

Om onherkenbaar te blijven, dragen de mannen en vrouwen van de GBB en HRB balaclava's.

gefingeerde naam) willen. "Ons grootste doel is voorkomen dat we moeten handelen," stelt Michael. "Maar als dat toch nodig is, doen we dat natuurlijk." In de commandocentrale op de Koningin Maximakazerne doen Henk en Michael uit de doeken wat er komt kijken bij de logistieke operatie achter de beveiliging van het Marengo-proces. Laten we bij het begin beginnen. "In 2023 hoorden we dat het hoger beroep in het Marengo-proces in het JCS zou zijn, dat binnen het door ons te beveiligen 'Schipholgebied' valt. Sindsdien onderzochten we wat er allemaal op ons af zou komen," vertelt Henk. "Uitgangspunt is altijd de veiligheid van onze mensen en omstanders op straat. Die staat voorop. We beveiligen het proces en tegelijkertijd gaan onze taken op Schiphol door."

Samenwerking met andere organisaties

Om het beveiligingsapparaat op poten

te zetten, werkte het SGBO samen met veel andere organisaties. Van Schiphol tot de Extra Beveiligde Inrichting (EBI) in Vught en van de Dienst Speciale Interventies (DSI) tot de lokale driehoek waar de burgemeester van Haarlemmermeer, het Openbaar Ministerie en de politie onder vallen. Zij hebben (in) direct met Marengo te maken, aldus Henk. "Hun input namen we mee in de draaiboeken met allerlei escalatieniveaus."

Inmiddels is het hoger beroep van Marengo een half jaar onderweg, maar het eind is nog lang niet in zicht. Hoe gaat het beveiligen nu, bij weer een zittingsdag? Henk: "Inmiddels is het beveiligingsapparaat onderdeel van de staande operatie van de brigade Politie en Beveiliging en dat loopt gelukkig". "Dit is nieuw voor collega's," vult Michael aan. "Het leeft en ze voelen stuk voor stuk de verantwoordelijkheid om te doen wat ze moeten doen." ■

Staf Grootchalig en Bijzonder Optreden

SGBO staat voor de Staf Grootchalig en Bijzonder Optreden dat in actie komt bij grote demonstraties of incidenten. In de SGBO werkt iedereen vanuit een vaste rol en zijn/haar expertise, zoals het hoofd Bewaken en Beveiligen, hoofd Informatie en hoofd Communicatie. Een SGBO staat onder leiding van een algemeen commandant. In het geval van Marengo was dat majoor Henk.

Gewapende Beveiliging Burgerluchtvaart (GBB)

De Gewapende Beveiliging Burgerluchtvaart is een eenheid van de Marechaussee, die valt onder de brigade Politie en Beveiliging. De GBB is op 1 oktober 1996 opgericht en verricht beveiligingstaken in het zogenaamde 'Schipholgebied'. Naast de luchthaven valt ook het Justitieel Complex Schiphol hieronder.

Premier Schoof brengt eerste bezoek aan politie

Bron: Korpsmedia/Politie.nl

Als directeur-generaal bij het ministerie van – toen nog – Veiligheid en Justitie was Dick Schoof belast met de vorming van de Nationale politie. Dan kan een werkbezoek als premier aan de politie niet uitblijven. En dat was aan het basisteam Achterhoek-West in Doetinchem. "We hopen dat hij aandacht voor het politiewerk op het platteland zal blijven hebben."

Kort na de ontvangst op het politiebureau kon minister-president Dick Schoof alweer de deur uit. Want samen met wijkagenten Chantal en John stapte hij op de fiets voor "een rondje Doetinchem". "Het ging ons met name om hem het werk van de wijkagent te laten zien," vertelt Albert, chef van basisteam Achterhoek-West. "We wilden hem op de hoogte brengen van de speerpunten die wij als basisteam, maar ook als politie hebben. Dat zijn Politie voor Iedereen, ondermijning en digitale transformatie."

Markt

De twee wijkagenten bespraken onderweg onder meer de dagelijkse dilemma's en beslissingen die je als politie moet nemen. "Bij ons staat zichtbaarheid voorop," zegt Albert. "Zichtbaarheid op de ouderwetse manier, zoals op de markt in Doetinchem, of digitale zichtbaarheid op het web. Zichtbaarheid gaat om verbinding, zoals korpschef Janny Knol ook recent aangaf. Maar door allerlei ontwikkelingen komt de zichtbaarheid in de wijk in het gedrang. Een wijkagent zet ik in de noodhulp op het moment dat hij gaten moet

vullen die zijn ontstaan door ME-inzet. Dat doet iets met de verbinding met het publiek. Dat die onder druk staat, wilden we met name benoemen."

Incidenten rond personen met onbegrepen gedrag vergen veel inzet van de politie, ook van de wijkagent. "Daarom bezochten we met de premier een opvanglocatie voor dak- en thuislozen, waar we spraken over de problematiek rondom deze groep kwetsbare mensen. Verder stopten we bij de Stadskamer, een project dat zorgt dat mensen weer kunnen meedoen met de maatschappij. De fietstocht eindigde bij De Vijverberg, het stadion van De Graafschap. We vertelden daar over de sociale functie die de voetbalclub heeft in deze regio. We willen gastvrij voetbal uitstralen. Samen met De Graafschap treffen we maatregelen om dat ook te bewerkstelligen, zodat er zo min mogelijk politie-inzet nodig is. Zo gaat het om goede hekwerken en het uitpubliek niet meer op eigen gelegenheid naar het stadion laten komen, maar in bussen. We lieten de premier zien dat we hier heel mooie dingen optuigen. En dat heeft effect: jaren geleden hadden we zes à zeven

risicowedstrijden per seizoen, dat is nu sterk gereduceerd. We hoeven geen ME- of AE-teams meer in te zetten."

Aandacht

Schoof toonde grote interesse in de aanpak van het basisteam en de samenwerking met lokale hulporganisaties. Hij erkende ook de complexiteit van het politiewerk tijdens evenementen. Albert hoopt dat de premier aandacht voor het platteland blijft houden en dat het bezoek aan Doetinchem daaraan bijdraagt. "Zichtbaarheid is niet alleen in de grote steden belangrijk, maar ook in de buitengebieden. Als we mooie ontwikkelingen willen doormaken op de drie eerdergenoemde thema's, dan vind ik het ook belangrijk te laten weten dat we daarmee worstelen. We willen graag een zichtbare politie zijn die goed in verbinding staat met de maatschappij. Maar het staat onder druk, dat was en is de boodschap." ■

Ministerraad akkoord met grenscontroles

Bron: Ministerie van Defensie

De ministerraad heeft ingestemd met de uitvoering van controles aan de grenzen met Duitsland en België.

Deze controles vinden plaats op basis van artikel 25 van de Schengengrenscodex. In dat artikel staat dat het een Europese lidstaat is toegestaan om, in het geval van een ernstige bedreiging van de openbare orde of binnenlandse veiligheid, tijdelijk opnieuw toezicht aan de grenzen met andere lidstaten in te voeren.

Het is aan de commandant van de Koninklijke Marechaussee om hier, per eind november 2024, uitvoering aan te geven binnen de beschikbare capaciteit. ■

De hobby van **Henk Baron**

Mijn naam is Henk Baron, 77 jaar en ik ben 41 jaar politiemans geweest en in 1964 begonnen bij de Rijkspolitie. Nu bijna 20 jaar gepensioneerd. Ik ben ongeveer vijftig jaar geleden begonnen met het verzamelen van petten.

Dat was toen niet de bedoeling maar een kennis, een fotograaf uit het Utrechtse IJsselstein, waar wij als politiemensen vaak mee van doen hadden, vroeg mij toen of ik een pet had voor een vriend van hem, een politiemans uit het Duitse Freiburg, die petten verzamelde. Ik heb hem toen drie petten gegeven, een van mijn zwager van de gemeentepolitie, een van mij van de Rijkspolitie en ik had nog een pet gehaald bij de Mareschaussee in Utrecht.

Pettenverzameling

Die petten gingen naar Freiburg en ik dacht dat daarmee de kous af was. Dacht ik. Maar een half jaar later kwam die collega naar Nederland en nam drie Duitse petten voor mij mee. Ja, wat doe je ermee. Je legt ze op de kapstok in de gang maar in die tijd, eind jaren '60 waren die Duitse petten nog niet echt een succes. Een collega van mij nam een pet uit Oostenrijk

mee, die hij daar gekregen had en deze kwam er bij te liggen. Toen Theo Leenders van de IPA uit Driebergen (hij woonde bij mij in de buurt en kende mijn petten op de kapstok) mij vervolgens vroeg of ik wilde reageren op een verzoek van een politiemans uit Stockholm om hem een pet te sturen, heb ik dat gedaan en ook hij stuurde een pet terug, toen had ik er ineens vijf en nu heb ik er ruim duizend.

Politiemuseum

In de loop der jaren werd er van alles met die petten meegestuurd en het resultaat is nu, dat ik een heus politiemuseum heb in het Brabantse Langenboom, Dorpsstraat 38. Mijn museum maakt deel uit van het "Museum voor Nostalgie en Techniek". De toenmalige eigenaar heeft mij daar ooit zelf naartoe gehaald, nadat ik moest vertrekken uit het Museum Mooi Nederland in Beek-Ubbergen omdat dat verkocht

werd. Ik was inmiddels al een keer of zes verhuisd met de verzameling en toen het museum in Beek ophield te bestaan kwam Hart van Nederland een reportage maken en haalde het diverse kranten. De eigenaar van het Museum in Langenboom meldde zich en nodigde mij uit om met de verzameling bij hem te komen. Dat was nu negen jaar geleden.

Etalagepoppen en politieauto's

Intussen is de verzameling zodanig gegroeid dat er een keur aan etalagepoppen staat met diverse uniformen uit binnen- en buitenland (ongeveer 100 stuks), er staan vier politieauto's waaronder een Porsche van de Rijkspolitie, een Opel Astra in de eerste kleuren van de regiopolitie (1993), een Volks-

wagen kever van de gemeentepolitie en een Volvo 340 van de Rijkspolitie, terwijl er ook nog ongeveer achttienhonderd miniatuur politieauto's staan. Een interessante verzameling, welke veel bezoekers trekt en zeker de moeite waard is om te bekijken.

Nog 400 jaar te gaan

Het mooie is, dat de inmiddels overleden eigenaar van het museum er een stichting van heeft gemaakt en zei, dat

alles er over 400 jaar nog moet staan. De Stichting is ook eigenaar van de gebouwen en dat maakt het allemaal zekerder. De huidige voorzitter van de Stichting is de zoon van de overleden eigenaar. Het museum is geopend van 1 april tot 1 november en daar krijgt je, na het maken van een afspraak, een rondleiding. Dat kan op elke dag van de week. Individuele bezoekers kunnen altijd bij mij terecht, het hele jaar door, maar ook weer op afspraak.

(06-24701354, info@henkbaron.nl). ■

Het blauwe hart van Henk Baron; noblesse oblige...

 Willem van Herwijnen

Ik ben op weg naar Langenboom om Henk Baron te interviewen. Henk heeft in 2015 bij Museum Langenboom, ook wel het museum voor Nostalgie en Techniek genoemd, onderdak gevonden voor zijn enorme politieverzameling. Hoewel ik uit verhalen weet dat zijn verzameling omvangrijk moet zijn, kan ik mij er moeilijk een voorstelling van maken. Wanneer ik het museum binnenstap, kan ik m'n ogen niet geloven...

Wat ooit begon met een plank aan de muur met enkele politiepetten, is nu uitgegroeid tot een grote hal vol met politie-attributen, uit zowel binnen- als buitenland. Onbetwiste blikvanger is de witte Politie-Porsche 911 2.7 Targa, met feloranje striping van de destijds befaamde Algemene Verkeersdienst (AVD) van de Rijkspolitie in Driebergen, waarvan Henk tussen neus en lippen én met enige trots laat weten dit collectors item een waarde vertegenwoordigt van om en nabij de € 130.000,00

Als nostalgische tegenhanger van de Porsche staat er, naast de tientallen andere voertuigen, ook een heuse ULM

opgesteld. De ULM (Ultra Licht Motorrijwiel) werd in 1961 door de Rijkspolitie aangeschaft om het mobiliteitsprobleem van het Korps op te lossen. De ULM (Berini's) hadden drie versnellingen en haalden een topsnelheid van 60 kilometer per uur. Ze waren daarmee overigens dikwijls langzamer dan de opgevoerde Kreidlers en Puchs uit die tijd...

Samen met Henk loop ik door de hal -hoewel- we staan meer stil dan er gelopen wordt. Henk heeft bijna bij elk voorwerp een interessant verhaal. 'Nietszeggende' foto's worden zo spannende beelden, een 'leren doos' blijkt een communicatiemiddel waarmee met één druk op een knop destijds ME-ers werden gemobiliseerd, glimmende, stalen sabels staan opgesteld met ieder een eigen verhaal, 'n voor die tijd supermoderne (Duitse) alarmeringspaal om politie op te roepen, een uniek koffertje waar -voor die tijd- héél verrassend een soort laptop mét printer in opgeborgen zat. Aan de hand van foto's, sommige waar Henk met zijn vader (óók politiemans) op afgebeeld staan én aantekenschriften van eveneens zijn vader,

schetst Henk, makkelijk vertellend een beeld van de Nederlandse politie.

Die geschiedenis laat een wisselontwikkeling zien van een kleine, lokaal georganiseerde politie naar een sterk gecentraliseerde nationale organisatie. Het weerspiegelt de ontwikkeling van een voortdurende aanpassing aan maatschappelijke veranderingen en nieuwe uitdagingen. Het was aanvankelijk Napoleon (1769 – 1821) die de Nederlandse politie een georganiseerde structuur gaf en daarmee professionaliseerde. Als gevolg daarvan werd in 1851 de basis gelegd voor een tweedeling van de politie; de gemeentepolitie en de rijkspolitie. Het duurde echter tot 1919 toen er pas duidelijke taakafspraken kwamen tussen de rijks- en gemeentepolitie. Echter tijdens de Tweede Wereldoorlog brachten de Duitse bezetters beide politieorganisaties onder één gezag en min of meer weer tot één politieorganisatie: de Staatspolitie. Na de oorlog werd het oorspronkelijke model van rijks- en gemeentepolitie hersteld. Tot 1994, toen werd de Regionale Politie ingevoerd om in 2013 tot de Nationale Politie te worden gereorganiseerd.

Al wandelend de verhalen aanhorend, vliegt de tijd voorbij en wanneer ik denk dat we alles, door de tijd weliswaar deels oppervlakkig hebben gezien, wijst Henk op een trap naar de eerste etage en stelt voor, daar óók nog even te kijken. We lopen de trap op en wanneer ik overzie wat er nog allemaal staat, schiet ik in de lach en laat hem weten dat ik dáár geen tijd meer voor heb en op een ander tijdstip graag met een aantal vrienden terugkom voor een c omplete rondleiding.

Het werd een bijzonder, wandelend interview en afscheid z onder 'n kop koffie kan niet. Nog  even tijd om het over een andere passie van Henk te hebben; het fotograferen. Met name het maken van nieuwsfoto's.

Sinds jaar en dag volgt Henk op de voet het nieuws uit de Ooypolder e.o. en verslaat dat op zijn eigen website www.henkbaron.nl. Daarnaast fotografeert hij voor het HAH-blad De Rozet, een regionale krant die in de Ooypolder, de gemeente Berg en Dal, w.o. Groesbeek en diverse

Duitse grensplaatsen wordt verspreid.

Henk Baron is na zijn pensionering beslist niet in een zwart gat gevallen. Hij draagt nog steeds de politie een warm hart toe en blijft een ware ambassadeur voor het vak; noblesse oblige...

Het bezoek aan zijn politiemuseum is z eer de moeite waard. Ik kom er nog een keer terug, kan ik hem meteen interviewen over z'n fotografie en nieuwswebsite. ■

'Wat zegt u?'

 Hoofdagente Joëlle

Op een koude ochtend in oktober heb ik een vroege dienst. Mijn buddy vandaag is een collega met veel kennis en geweldige humor. Dit maakt het voor mij, iemand die niet goed is in vroege diensten, een stuk dragelijker. Rond een uur of negen klinkt ons roepnummer uit de portofoon. We zitten midden in een verhaal en lachen hard. Wanneer de melding uitgegeven wordt, verandert de sfeer in de auto. Een vrouw van 87 jaar had die ochtend een afspraak in het ziekenhuis, maar is niet op komen dagen. Er is nog maar  en persoon waar de vrouw contact mee heeft en dat is de meldster. Zij zijn al tientallen jaren vriendinnen en bellen elkaar elke ochtend om te kijken of ze wakker geworden zijn.

Ter plaatse bellen we aan, kloppen op de deur en roepen door de brievenbus. Dat geeft ook de ruimte om gelijk even

te ruiken. De geur van een overleden persoon ruiken we niet. Na onderzoek blijven we ongerust en overleggen met onze leidinggevende. We krijgen toestemming om naar binnen te gaan. Ik trek mijn jas en handschoenen aan en pak de koevoet. Een grote ruit moet eraan geloven en het glas breekt met een harde klap in duizenden stukken. Nadat we een aantal keer heel hard hebben geroepen dat we van de politie zijn, betreden we de woning.

Nog  en deur te gaan. We kijken elkaar even aan en net voordat de deur open gaat trilt mijn horloge; of ik even op mijn ademhaling wil letten. Blijkbaar blijven zulke situaties altijd spannend. Onder de dekens zie ik een heel klein, dun vrouwtje liggen. Wij schijnen met onze lampen in haar gezicht, maar hierop volgt geen reactie. Mijn collega checkt of ze nog leeft. "Ze snurkt!", roept mijn collega en pakt haar vast. Prompt

gaan er twee ogen open en de vrouw schreeuwt dat ze ons aanvalt als we haar niet loslaten.

Wij proberen de vrouw te kalmeren en duidelijk te maken dat we van de politie zijn. Mijn collega probeert rustig de situatie uit te leggen. De vrouw reageert nog steeds niet. Dan vouwt ze haar hand om haar oor en roept veel te hard voor de afstand die wij van elkaar af staan: "Wat zegt u toch, u praat zo zacht!" Door de gehele situatie schieten we in de lach. Mijn collega probeert zo respectvol mogelijk, schreeuwend uit te leggen wat er zojuist gebeurd is.

Voorzichtig vraag ik aan mevrouw of ze misschien haar gehoorapparaten in wil doen. Haar antwoord is: "Nee hoor kind, die heb ik niet. Ik heb dat nog lang niet nodig. Daarvoor ben ik veel te jong." ■

Rubriek **Polieverhalen**

Bron: politie.nl

Opgeschrikt tijdens Kerstinkopen

 Inspecteur Peter-Jan

Bron: politie.nl

Het is weer genieten om door het centrum van de stad te lopen tijdens deze donkere dagen voor Kerst. De winkel-

straten zijn prachtig versierd en verlicht en het is druk met mensen die nog gauw de laatste cadeautjes willen

kopen. Langzaam stuurt mijn collega onze dienstauto door de wirwar van fietsers en overstekende voetgangers.

Via onze mobilfoon komt opeens een bericht binnen. Aan de stem van de collega te horen is het goed mis. Er is een overval geweest waarbij ook geschoten is. Wij krijgen een signalement van de verdachte. Even kijken we elkaar kort aan. De locatie van de overval is vlakbij. Ik probeer meer informatie te krijgen over de looproute van de overval. Ondertussen staat onze politieauto te wachten voor een rood verkeerslicht. Dan hoor ik hard bonzen op het raam van mijn collega. Een vrouw schreeuwt tegen ons. De paniek in haar ogen laat zien dat het echt serieus is. Met volle tassen in haar hand gaat toch één arm omhoog en wijst zij naar iemand op een groot plein.

'Daar loopt 'ie. Hij heeft geschoten!' schreeuwt ze tegen ons. Wij kijken in de richting waar ze wijst. En daar midden tussen al dat publiek loopt een man. Hij voldoet aan het signalement van de schutter. Maar het gekke is... de man loopt achteruit. Zijn strakke ogen zijn volledig op ons gefixeerd. Wat mij nog meer verontrust is de jas die hij in zijn linkerhand vast heeft. Die jas houdt hij als een scherm voor zich uit. Zijn rechterhand verbergt hij achter deze jas.

Mijn collega stuurt de auto het plein op, in de richting van de man. Ik geef snel onze positie door aan de meldkamer en vertel wat we van plan zijn. Ondertussen nemen we een veilige positie in. Terwijl we allebei ons vuurwapen op de man richten geef ik hem een waarschuwing dat hij zich moet overgeven, omdat ik anders schiet. Mijn bloed bonst in mijn oren. Ik overweeg een waarschuwingsschot te lossen. Maar wat naar boven gaat, komt ook weer naar beneden. Tussen het winkelende publiek...

Dus ik begin maar weer te schreeuwen, ook naar de mensen die verderop nietsvermoedend achter de man langslopen. Dan stopt de man. Tergend langzaam komt zijn rechterhand achter zijn jas tevoorschijn. Ik ben overal klaar voor. Mijn vinger gaat naar de trekker van mijn dienstwapen. Ik probeer mijn ademhaling onder controle te krijgen. Tot mijn grote opluchting zie ik dat zijn hand leeg is. Dat gaat zijn andere hand ook omhoog. Hij blijft ons met enge strakke ogen aankijken.

Snel communiceer ik naar mijn collega wie wat gaat doen. Terwijl ik hem ga

boeien zie ik een collega in burger aankomen die wij eerder hadden gegroet. Hij loopt een stukje terug in de richting die de man achteruit heeft gelopen. En wijst ons op een vuurwapen dat gewoon op straat ligt. Het lijkt erop alsof de man die via zijn broekspijp op straat heeft laten vallen. De collega in burger had dat vanuit een andere hoek precies kunnen zien. De man had het wapen in zijn hand maar stak het weg toen wij op hem afkwamen.

Ik probeer het laatste stukje film voor mijzelf terug te draaien. Bijna had ik iemand moeten neerschieten. De harde bel van een passerende tram haalt mij weer terug naar de realiteit. De lampjes van de kerstverlichting krijgen opeens weer kleur en het gezellige geroezemoes van het winkelende publiek gaat door. Ik voel nog wel de afdruk van de trekker in mijn vinger. De man wordt geboeid en afgevoerd. Op weg naar het bureau zie ik de mensen gewoon weer verder winkelen. Gewoon zoals het moet zijn. Rustig en veilig. En één iemand zit in ieder geval met Kerst achter slot en grendel. ■

Gekraak in de nacht

 Brigadier Johnny

Bron: politie.nl

Ik kijk mijn collega aan en we denken allebei hetzelfde: deze is voor ons! Over de portofoon horen we over een woninginbraak. De melder zou met zijn hond in de straat staan en de inbrekers zijn nog binnen.

Wij zijn direct vol energie en rijden met hoge snelheid naar de genoemde locatie.

Als wij in het donker de straat inrijden zien wij een nerveuze man staan met zijn hond. Gespannen, maar vooral gefocust wijst de man ons de woning aan

waar hij de inbrekers heeft gehoord.

Wij lopen zachtjes naar de woning toe. Vanaf de achterkant van de woning horen we inderdaad heel duidelijk breekgeluiden. Gekraak in de nacht.

Mijn collega en ik spreken af om niet langer te wachten tot er meer collega's zijn. We lopen een stikdonker zijpaadje in, door de grote tuin naar de achterkant van de woning. Als we dichterbij komen wordt de spanning steeds intenser. Ook wordt het gekraak steeds luider. Dit is waar wij het voor doen, boeven vangen! Ik klik mijn zaklamp

aan en schijn op volle sterkte in de richting van het gekraak. Klaar om de inbrekers aan te houden.

Meteen daarna zet ik mijn lamp weer uit en draai me om naar mijn collega. 'Zag jij dat ook?'

Met een grote glimlach op haar gezicht zegt ze: 'Jazeker, maar laten we nog eens kijken.' Ik schijn opnieuw met mijn zaklamp in de grote achtertuin. In de lichtbundel van mijn zaklamp staan acht jonge koeien die de struiken van de tuin professioneel aan het snoeien

zijn. De koeien hebben ons in de gaten en komen nieuwsgierig naar ons toegelopen.

Ik, als grote stadsjongen, weet even niet hoe ik dit moet aanpakken en zet direct een paar grote stappen achteruit, tot groot plezier van mijn collega. 'Ze bijten niet hoor', hoor ik haar lachend zeggen. Zij komt uit dit gebied en het lukt haar om de beesten op hun plek te houden.

Na het uitlezen van hun oortags komen we er snel achter van wie de dieren zijn. We nemen contact op met de verbaasde boer die net wilde gaan slapen. Hij roept dat hij er direct aan komt. Volgens onze boer hebben zijn dieren aardig wat kilometers afgelegd.

Terwijl we buiten zachtjes nog wat aan het napraten zijn gaat de voordeur open van de woning waar de "inbrekers" in

de tuin hebben gestaan. De nietsvermoedende man heeft nauwelijks iets meegekregen van alle consternatie en vraagt wat er allemaal aan de hand is. Samen met de boer kijkt hij daarna nog even naar de schade. Ik loop even mee om te zien of ze er samen uit komen. Als ik me omdraai en wegloop constateer ik nog een duidelijk feit. Deze man hoeft zijn tuin de komende drie jaar niet te bemesten. ■

Trieste eerste kerstdag

 Cees Sjouwerman

Bron: politie.nl

Werken tijdens de Kerst bij de politie heeft altijd iets aparts. Het was eerste kerstdag, onze groep had de ochtendienst. We hebben allemaal wat meegebracht en een van onze stagiaires biedt zich aan om hier een brunch van te maken. Niet veel later zien we pastebakjes staan en ruiken we lekkere ragout. We spreken per uur een uitruk-koppel af. René en ik pakken het eerste uur. Onze stagiaire dient net de pastebakjes met ragout op als de omroepinstallatie gaat.

Ding dong: 'Graag twee man voor een reanimatie!' Ja hoor, natuurlijk, dat zal je net zien. De portofoon grijpend, rennen we naar beneden. De zwaailampen gaan aan, de sirene loeit en we snellen door de nagenoeg verlaten straten van Amsterdam-West. Aangekomen op het genoemde adres, is er nog geen ambulance.

Het is op de eerste etage. Een oude dame van dik in de tachtig wacht ons al op. Ze is heel netjes gekleed, maar is in paniek en komt nauwelijks uit haar woorden. Ik ren als eerste de woning in en tref op de keukenvloer een oude man aan. Ook hij is tiptop gekleed, alleen geeft hij geen enkel teken van leven.

René vangt de vrouw op, terwijl ik de

eerste testjes doe. Het is overduidelijk een reanimatie en ik trek mijn handschoenen aan. Vervolgens inspecteer ik de mond van de man en haal er twee kunstgebitten uit, want die zitten straks alleen maar in de weg.

Inmiddels staat René bij me en samen leggen we de man op zijn rug. We beginnen met de reanimatie. De man ziet lijkleek. Ineens staat er een jonge vrouw in de keuken. "Ik ben de buurvrouw, ik ben arts. Ik kom jullie helpen." Zonder verdere discussie pakt ze een stethoscoop en zoekt ze naar een hartslag. Het wordt nu wel erg druk in het keukentje. We slepen de man naar de hal en gaan verder met wat we doen. De man reageert nog steeds nergens op.

Ondertussen arriveren er twee ambulances. René en ik dragen de man aan de broeders en arts over. René voegt zich ondertussen weer bij de angstige echtgenote. Er worden twee metalen platen tegen de borst van de man gedrukt. "Tedereen los!" roept de broeder. De apparatuur zoemt en het lichaam klapt omhoog. Geen reactie. Nog een keer. "Tedereen los! Boem!" Weer klapt het lichaam omhoog.

De man wordt geïntubeerd, krijgt een infuus en wordt op een brancard gelegd. Ik hoor René zacht op de vrouw in-

praten. Ik beperk me even tot het hoog houden van een infuuszakje. Nadat het slachtoffer goed ligt, wordt hij naar de ambulance gebracht om hem verder te stabiliseren voor transport. Oogcontact met de broeders en de arts zegt me genoeg. Dit lijkt een verloren zaak. Dan arriveert de zoon en zijn moeder vliegt hem huilend in de armen.

Opa en oma zouden vandaag de kinderen en kleinkinderen op visite krijgen. Daar hadden ze zich erg op verheugd. Opa was bij het zetten van een kop koffie in elkaar gezakt. René en ik beseffen dat deze Kerst voor de familie heel anders gaat uitpakken. Moeder en zoon maken zich op om achter de ambulance aan te rijden, zoeken de nodige papieren bij elkaar. De vrouw pakt, waarschijnlijk tegen beter weten in, een pyjama en een paar pantoffels voor haar man in. Haar zorgzaamheid ontroert me.

Aangezien mensen in deze situaties vaak niet zo gestructureerd denken, blijven wij meestal nog even in de woning achter om ervoor te zorgen dat deuren en ramen worden afgesloten en er niets blijft branden.

Ineens realiseer ik me dat er nog twee kunstgebitten in de keuken op de grond liggen. Ik loop snel naar de keuken en

frommel ze in een servetje. De gebitten aan de vrouw en zoon meegeven, vind ik een tikkeltje gênant. Met de smoes dat ik de auto even verplaats, ren ik naar beneden. Ik duw de gebitten bij een van de broeders in zijn hand. 'Pre-

sentje van mij voor Kerst', zeg ik met een knipoog.

We nemen afscheid en wensen de mensen sterkte. Vervolgens rijden we terug naar het bureau. Onderweg ver-

tel ik René van de kunstgebitten. Onwillekeurig schieten we in de lach. De brunch kunnen we verder helemaal uitzitten. Toch smaakt het anders... ■

Zeven beestachtige verhalen

Bron: politie.nl

1 Kerstkonijn

 Marga, Team Vitaal, Eenheid Noord-Nederland

Een verdrietige meneer wil aangifte doen van diefstal. Of is het vernieling van twee konijntjes? De geliefde konijntjes zaten niet meer in hun hok. Wel liggen er twee netjes gevilde konijnen voor mij op de balie. De man in tranen. Ik geef hem een kopje koffie en in de aangiftekamer begin ik zijn gegevens in te voeren. Ik moet er wel bij zeggen dat het de donkere dag voor Kerstmis is. Tijdens het opnemen van de aangifte worden we gestoord door geklop op de deur en een stem die roept: "Pa, ben jij daar?" Ik open de deur en daar staan twee jonge mensen. Half lachend roepen ze dat de konijntjes gezond en wel thuis zijn en de gevilde konijntjes afkomstig zijn van de plaatselijke poelier. De meneer heeft het schaamrood op de kaken en scheldt tegen ze dat dit niet leuk is. De kinderen denken er duidelijk anders over. De man verlaat toch enigszins opgelucht het bureau.

De leeuw vangt tijger

 Peter de Leeuw, Basisteam De Kempen, Eenheid Oost-Brabant

Ik krijg een niet alledaagse melding. In Westerhoven ligt langs de weg een tijger. Samen met een collega ga ik kijken. Het schemert als we bij het bosgebied aankomen. Het dorre gras langs de weg staat hoog. En inderdaad, we zien een levensechte tijger liggen. Voorzichtig draai ik het raam van de dienstauto open en roep naar het dier. Geen reactie. Ik besluit mijn zaklamp naar de tijger te

gooien. Raak! Maar het beest geeft geen kink. We stappen uit. Voorzichtig lopen we op het dier af. Het blijkt een levensechte pluchen tijger te zijn. Een centralist meldt aan persvoorlichting: "De leeuw vangt een tijger". En met die kop komt het in de plaatselijke krant.

Ramkraak

 Pierre, Basisteam Lek en Merwede, Eenheid Rotterdam

Bij een melding van een poging inbraak wijst de melder ons op de twee ramen naast de voordeur. Ze zijn versplinterd en in allebei zit een gat. We zien bloedsporen en plukken wit haar. De gaten zijn te klein om doorheen te kruipen. Een vreemde situatie. In de weide naast het huis zien we een ram met een bult ter grootte van de Mont Blanc op zijn kop en een flink ochtendhumeur. Naast het beest staat een prachtige perenboom met aangevreten, rotte peren. Het kwartje valt: het schaap is dronken van de rotte peren. Camerabeelden van de eigenaar bewijzen ons gelijk. We zien daarop dat de ram in de ruit naast de voordeur plots een concurrent treft. Met een stevige aanloop ramt de lamme ram de ruit. Hij loopt daarna versuft weg, maar is klaar voor meer. Een tweede aanval op de ruit volgt. Dit keer verdwijnt de "tegenstander" en denkt de ram dat hij gewonnen heeft. Een ramkraak in het normaal zo rustige dorp.

Poema

 Wilbert, team Flexibele Voorziening, Eenheid Zeeland-West-Brabant

Op een rustige middag krijgen we de

bijzondere melding van een loslopende poema in een woonwijk. Als we arriveren, heeft de eigenaar het dier alweer gevangen en in een paardenbox gezet. Als ik hem meedeel dat ik de poema in beslag neem, zegt hij: "Dan mag je hem zelf pakken." Ik vind het prima. Maar dan bedenk ik me dat dit toch wat overmoedig is. Gewapend met een hondenriem en de gedachte dat ik thuis een kat heb, zou dit toch moeten kunnen. Dus hup, samen met mijn collega de paardenbox in. Ik pak de poema in zijn nekvel en druk hem tegen de grond. De hondenriem aan en mee naar de dienstwagen. We besluiten de poema bij het nabijgelegen safaripark onder te brengen. Ik wil graag een foto als herinnering en stap in de kooi. Meteen komt hij op mij af, legt een poot op mijn schouder en likt mijn gezicht af. Ik houd er schuurplekken aan over door de ruwe tong.

Spike

 Nikki, Basisteam Ede, Eenheid Oost-Nederland

We worden gestuurd naar een auto waarin een herdershond zit opgesloten. Het dier is nogal opgefokt. Al snel meldt de eigenaar zich. Hij wil niet met ons in gesprek en lijkt geïrriteerd. Hij opent het portier en roept: "Pak ze, Spike!" De hond rent agressief richting mijn collega. Die besluit pepperspray in te zetten, maar de wind blaast de straal recht in mijn gezicht. Ik zak door mijn knieën met de verdachte nog vast. Met mijn ogen dicht hoop ik maar dat de collega's de hond snel vangen. Plots voel ik

twee poten op mijn rug. Waarschijnlijk denkt de hond dat ik bij zijn baasje hoor. Ik heb op dat moment geen zicht, een agressieve hond op mijn schouder en een niet meewerkende verdachte. Gelukkig vangen collega's de hond. Daarna ben ik, zoals honden ook graag doen, uit het autoraam gaan hangen met de koele wind in mijn gezicht.

Gemekker

 Marco, Bureau Financiële en Economische Criminaliteit, Eenheid Amsterdam

Aan het eind van een druilerige nachtdienst besluiten we een "rondje Vondelpark" te doen. Rustig tuffen we met ons dieseltje door het park. In die tijd stonden er nog schapen. Als we aankomen, zien we dat er een schaap verkeerd om staat. Pootjes omhoog en op zijn rug. Ik klim over het hek, loop door het natte,

hoge gras en zie dat het schaap probeert overeind te komen. Dit lukt niet. Hij lijkt al langer te worstelen om overeind te komen en heeft zo te zien alle darminhoud laten lopen. Ik probeer het schaap weer op zijn pootjes te krijgen. Vieze handen kun je weer wassen. Plotseiling krijgt het schaap grip onder zijn poten en rent weg. Ik val plat voorover op de plek waar het schaap lag. Tja, en dan ziet een uniform er ineens heel anders uit. En qua geur ook. En dan moet je nog naar het bureau... Naar je "empathische" collega's. Dat "gemekker" heb ik nog een tijdje moeten aanhoren.

Boef

 Peter-Jan, Flexteam Amsterdam-Oost, Eenheid Amsterdam

Collega's rijden net weg voor een surveillance als ze alweer terugkomen. Met een puppy. Gevonden, vastgebon-

den aan een hek. Of mijn collega Bart en ik het even willen afhandelen. Nu worden in die tijd veel vechthonden in beslag genomen. Om daar een puppy bij te zetten in het asiel lijkt mij geen goed idee. Ik besluit het hondje als gevonden voorwerp in te schrijven. Na een belronde langs alle beschikbare kanalen blijkt niemand een puppy te missen. Ik overleg met mijn chef en besluit zelf als geregistreerd bewaarder op te treden en neem het beestje mee naar huis. In de dagen daarna bel ik met allerlei diensten en asielen, maar niemand mist een pup. Hij heeft ook geen onderhuidse tag. Boef, noem ik onze heerlijk speelse kameraad. Hij groeit uit tot een prachtige, waakzame gezinshond. Zeventien jaar blijft Boef bij ons. Een mooi lang leven. Mijn kameraad, die ik nog steeds mis. ■

District Nijmegen

Rubriek **Terugblik activiteiten**

Bezoek speeltuin Brakkefort in Nijmegen

 Theo Jansen

Hoewel met een kleine opkomst, was de dag heel geslaagd. Daarom wordt dit speeltuinbezoek volgend jaar weer op de activiteitenkalender gezet. De datum is al bekend zondag 1 juni 2025.

En dan is het eindelijk zover. Vorig jaar werd besloten om de activiteit niet door te laten gaan i.v.m. de regen. Maar voor vandaag was de knoop toch doorgehakt. We waren met vier kinderen en een

handjevol volwassenen. De sfeer was direct goed. De kinderen konden zich prima vermaken en sterker nog, tegen tweeën wilden wij er een eind aan breien maar de kinderen dachten daar duidelijk anders over, ondanks dat ze vanaf 10.00 uur al aan het spelen waren. Ze waren om 14.00 uur nog niet moe genoeg, leuk om te zien trouwens. Ook waren er kleine versnaperingen waar wij, maar ook de kinderen zich te goed aan konden doen, zoals frietjes, poffertjes en nog wat lekkers. Ook limonade en koffie waren ruim voldoende aanwezig. Aan mij werd ge-

vraagd om een klein artikeltje te schrijven voor het IPA-blad om ook anderen te enthousiasmeren om volgend jaar mee te gaan.

Het Brakkefort in de wijk Brakkenstein in Nijmegen is een mooie grote schone en veilige speeltuin, waar de kinderen naar hartenlust kunnen spelen en genieten. Dus, heeft u kinderen of kleinkinderen, schroom dan niet en geef u op voor de volgende keer. Uw kinderen zullen u dankbaar zijn!

IPA bedankt en hartelijke groet. ■

IPA-nazomer kampeerweekend 2024

✍ Jan Nijburg 📷 diverse fotografen

Voor de tweede keer waren wij met het IPA-nazomer kampeerweekend van 30 augustus t/m 1 september te gast op Campingpark De Linie in Opheusden.

Al in het begin van de week had een aantal deelnemers zich een plaatsje op de camping verschaft. Niet onverstandig want de weersverwachting was al voor het weekend erg goed. Donderdagmiddag hadden Joke en ik ons kampeermiddel al op de camping in gereedheid gebracht zodat wij vrijdag alle tijd hadden om de aankomende gasten te verwelkomen. Door de minder goede weersomstandigheden in het voorjaar was het de campingbeheerder niet gelukt om elektriciteits- en waterpunten aan te leggen en moest er net als vorig jaar met verlengkabels gewerkt worden om de huiselijke gemakken te evenaren. Het terrein was kort voor onze komst nog een keer goed gemaaid en zoals ons credo aangeeft werd door deelnemers het terrein met een heksenbezem ontdaan van het gedroogde gras.

Op vrijdag kwamen de deelnemers druppelsgewijs binnen en 's middags om vijf uur was er de welkomstborrel en werd er nader met elkaar kennis gemaakt. Dit jaar mochten we ons verheugen in de komst van twee nieuwe equipes, waardoor het totaal van de deelnemers op achttien kwam (negen equipes).

Inmiddels waren de welkomsttassen met leuke/nuttige hebbedingetjes en bruikbare toeristische informatie uitgereikt en waren de deelnemers verbaasd over de goederen die in een jaar tijd van heinde en verre ter beschikking waren gesteld. Dit alles was verpakt in de

speciaal voor het 65-jarig jubileum van ons district gedrukte tassen. 's Avonds werd gebruik gemaakt van het lopend buffet dat door een plaatselijke cateraar was verzorgd en dat uitstekend smaakte. Voor het eerst dit jaar was er de gelegenheid voor IPA-leden die niet deelnamen aan het kampeerweekend om bij het lopend buffet aanwezig te zijn. Hier werd door vier leden gebruik van gemaakt. Een optie die zeker in volgende jaren herhaald zal worden.

De zaterdag begon met prachtig weer en gaf reden om op de fiets te stappen en de omgeving in een rustig tempo te verkennen, te bekijken. Door anderen werd gebruik gemaakt van de uitnodiging om bij Go-Tan in de keuken te kijken. Die hielden een open dag in verband met hun 70-jarig bestaan in het maken van (wok)sauzen en verschillende soorten kroepoek. Wist u trouwens dat dit bedrijf uit Kesteren te boek staat als de uitvinder van de borrelnoot?

's Middags, tegen etenstijd, was er weer de gelegenheid om met elkaar ervaringen uit te wisselen onder het genot van een eetlustopwekkend drankje. Het eten voor deze dag bestond uit een speciaal voor het IPA-weekend geregelde frietkraam. En na het eten werd er tussen de kampeermiddelen nog (wat) nagepraat.

Zondagmorgen begon ook weer met mooi weer en zo kon er rond koffietijd het kampeerweekend worden afgesloten. Verschillende deelnemers vertrokken in de loop van de dag, maar anderen hadden er nog niet genoeg van en bleven nog enkele dagen langer. Ook wij hadden besloten om maandag te vertrekken. Er kan teruggekeken worden op een geslaagd weekend dat mede door het mooie weer vraagt om herhaling. De deelnemers waren zeer tevreden over de locatie, zodat besloten

is om in 2025 nog een keer gebruik te maken van deze accommodatie. Het weekend staat in 2025 gepland voor 29, 30 en 31 augustus. ■

Herfstwandeling

✍️ Anno Niemer 📷 Rob Verheijen, Frans-Jan Mulschlegel en Adri van Amelsvoort

Op zondag 3 november stond de traditionele herfstwandeling en maaltijd weer op het programma van district Oost-Nederland. Dit keer was het op de grens van Warnsveld en Eefde. Mijn vrouw en ik moesten ons om twee uur melden bij Huis 't Velde, een locatie van de Politieacademie in Warnsveld.

We wisten niet wat we zagen, zoveel mensen stonden er al klaar om de paden in dit gebied te gaan betreden. De organisator, René Joppe, vertelde dat er maar liefst 63 deelnemers waren. Hij deelde de groep in tweeën, een voor een wandeling van 7 à 8 km en een voor een tocht van 5 à 6 km. Ab Knopert en Adri van Amelsvoort namen ieder als gids een groep voor hun rekening.

Tuin van bezinning

We starten met een bezoek aan de Tuin van Bezinning, die achter het koetshuis van Huis 't Velde ligt. Het is een prachtig monument ter ere van alle politiecollega's die tijdens de wettelijke politietoek om het leven zijn gekomen. Hun namen zijn gegraveerd in de RVS-randen van de perken van de tuin die samen het blad van een plant vormen.

Kochbunker

Daarna liepen we naar een betonnen put voor de toegangsbrug van het landhuis. Het staat bekend als de Punt van Morgan. Het was een van de vele bunkers die de Duitsers in de tweede wereldoorlog rond Warnsveld hadden aangelegd. Dit was een een-

mansbunker van waaruit met een machinegeweer een groot gebied kon worden overzien en beschoten. Na de bevrijding werd in de put het lichaam van de 22-jarige Canadese korporaal Patrick Morgan gevonden. Hij was aanvankelijk krijgsgevangen genomen bij gevechten rond het naburige Twentekanaal. Hoe hij is overleden en in de put terecht is gekomen vertelt de geschiedenis niet. Een donkerbruin vermoeden heb ik wel... De bunker is een klein monument geworden en afgesloten met een deksel.

Rivier de Berkel

Na een korte wandeling staken we bij een stuw het riviertje de Berkel over. Dit riviertje stroomt vanuit Duitsland door de Achterhoek naar de 4 km verderop gelegen IJssel. Vroeger voeren hier nog kleine vrachtschepen, de zogenaamde Berkelzompen. In het project 'Ruimte voor de rivier' is de Berkel nog meer meanderend gemaakt en zijn er bergingsplekken voor het water gemaakt.

Koffiestop

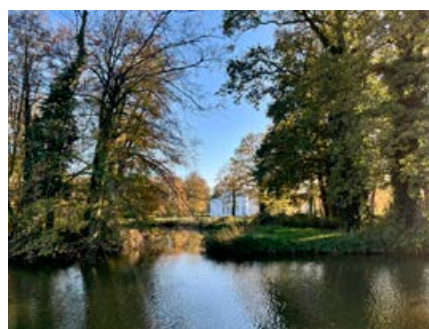
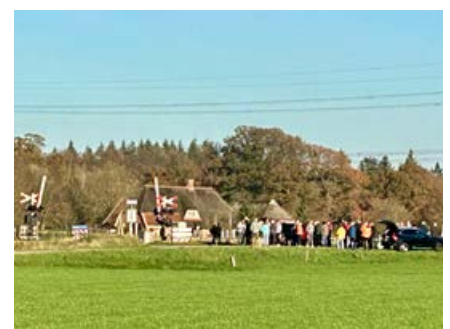
We wandelden weer verder door de prachtige omgeving en na een kleine 2 km kwamen we bij de koffiestop. Daar voorzagen Patricia en René Joppe ons van koffie, thee en een lekkere koek.

Huis de Voorst

Daarna weer verder langs de uitgestrekte tuinen van Huis de Voorst, waarin ook nog een intact zijnde ijskel-

der verscholen ligt en een broedplaats is van vleermuizen. Uiteindelijk kwamen we uit aan de voorzijde van Huis de Voorst. Het is een karakteristiek gebouw dat aan het eind van de zestiende eeuw door Stadhouders Willem III was geschonken aan zijn meest intieme vriend, Arnold Joost van Keppel. Het was goed te zien dat hier dezelfde architecten aan het werk waren geweest die ook de 'woning' van Willem III, paleis Het Loo in Apeldoorn hadden gebouwd.

Na de nodige foto's van het landhuis genomen te hebben liepen we via een prachtig pad langs een bosvijver terug naar Huis 't Velde. We hebben ervan genoten. ■

IPA-schietwedstijd

 Jan Willem Brummelkamp

Woensdag 30 oktober werd de jaarlijkse schietwedstrijd gehouden tussen Duitse en Nederlandse teams bij schietvereniging Spork in Duitsland, net over de grens bij Dinxperlo. Er wordt geschoten met een buks klein kaliber De wedstrijd wordt altijd georganiseerd door IPA-Verbindingsstelle Borken en er wordt dan gestreden om de 'Gerrit Apperloo Pokal'.

Gerrit Apperloo was in de tachtigerjaren voorzitter van het IPA-district De Graafschap en in zijn dagelijks leven brigadecommandant van de Koninklijke Marechaussee in Schalkhaar. Hij heeft toentertijd de wisselbeker ter beschikking gesteld.

Het is altijd weer een leuk en gezellig evenement, waaraan ook familieleden van IPA-leden mogen meedoen. De familie Damkot maakt daar al jaren gretig gebruik van. Eerst wordt er in teamverband van vier personen geschoten en daarna individueel. District Oost-Nederland had vier teams op de been gebracht. District

Twente had een team afgevaardigd. Er waren vijf teams uit Borken.

Zoals al jaren helaas gebruikelijk is, werd de wisselbeker gewonnen door een Duits team, ditmaal team Borken IV. De plaatsen twee en drie waren eveneens voor onze Duitse collega's.

Het eerste Nederlandse team bezette de vierde plaats. Geen geweldig resultaat, maar het drukte de pret niet.

Naast het teamschieten werd individueel met de buks klein kaliber geschoten. Het resultaat van Theo Reimerink van district Twente is het vermelden waard, want hij werd tweede van de bijna vijftig deelnemers.

Zoals gebruikelijk kreeg iedere deelnemer een prijs(je). We kijken terug op een leuke avond bij onze Duitse vrienden. Volgend jaar hopen we weer van de partij te zijn, hopelijk. ■

Einer der Sieger, Michael Langenhorst, mit Pokal aus der Mannschaft Kreis Borken IV.

Reis naar Engelse Riviera

Van zaterdag 28 september t/m zaterdag 5 oktober maakte een groep van 45 IPA-leden een busreis naar de Engelse Riviera. Per dag maakte een van de reizigers een kort verslag.

Dag 1

 Jan Verhoef

Zaterdag 28 september om half vijf in de morgen stappen mijn vrouw en ik als de

eerste IPA-reizigers in de GEBO-bus die in Nieuwleusen staat warm te draaien met aan het stuur chauffeur Werner Beckers. Na de afslag naar de A28 bij de

Lichtmis gaat de rit vervolgens naar de opstapplaatsen Apeldoorn, Warnsveld, Doesburg en Heteren. In Apeldoorn wordt extra lang gewacht op een echtpaar dat in de veronderstelling was dat de IPA-reis pas de volgende dag (zondag) zou vertrekken. Door adequaat ingrijpen van Adri konden zij in Heteren instappen. Na Heteren kreeg de bus de sporen en stopten we in Gent om even de benen te strekken en het toilet te bezoeken. Omstreeks twaalf uur bereikten we Duinkerken waar we, na de douanecontrole, aangemonsterden op de ferry "Dover Seaways" van de rederij Det

Forenede Dampskibs Selskab (DFDS). De bus werd via het voorschip op dek 4 rood gestald om later in Dover via het achterschip de ferry weer te kunnen verlaten. Om de inwendige mens te versterken kregen we van Werner consumptiebonnen die we in de restaurants op dek 6 konden verzilveren. Bij het uitvaren van Duinkerken stond er een NW briesje [kracht 3] en een kalme zee met lichte deining. Al snel had de Dover Seaways haar dienstsnelheid van 20 knopen te pakken en kwamen na een uur de kliffen van Dover in zicht. Op de ferry werd de klok een uur teruggedraaid. De afstand Duinkerken Dover over het Kanaal bedraagt 40 zeemijl [75 km] en werd in circa twee uur afgelegd. In Dover ging de kont van de ferry voor de wal en kon de bus het schip verlaten. Omstreeks vijf uur bereikten we het Europa Hotel Gatwick, waar om half zeven het avondeten klaar stond. Na het eten verdween eenieder naar de kamers om uit te rusten van een lange dag.

Dag 2

 Dirk Kersten

Na de overnachting in Gatwick en een Full English Breakfast vertrekken we om 08:30 uur met de bus naar ons hotel in Torquay. Dat zal vijf dagen onze uitvalsbasis zijn van waaruit we dagtrips maken. We rijden door de groene en glooiende landschappen van Hampshire en Oxfordshire waar we opvallend veel reeën en fazanten zien. Onderweg passeren we Stonehenge, dat we vanuit onze touringcar kunnen zien. In het graafschap Somerset hebben we een tussenstop in de mooie stad Bath, in de 1e eeuw gesticht door de Romeinen. De aanwezige thermen gebruikten de Romeinen voor hun warmwatervoorziening. Tegenwoordig staat

het kuuroord op de UNESCO-Werelderfgoedlijst. Na London is Bath de belangrijkste toeristenstad van Engeland. We hebben de gelegenheid om deze stad zelf te verkennen en om er de lunch te genieten. Na deze pauze rijden we via Bristol en Exeter richting Torquay. Onderweg valt het op dat, in tegenstelling tot in Nederland, de prijzen van diesel (1.40) 4 á 5 cent hoger zijn dan die van benzine (1.35). Omgerekend betaal je in Engeland voor een liter benzine € 1.60 en voor een liter diesel € 1,66. Mocht je met eigen auto naar Engeland gaan, zorg dan dat je met een bijna lege tank aankomt en het land met een volle tank verlaat. Om 17:00 uur arriveren we bij ons hotel in Torquay, een badplaats in het zuid-Engelse graafschap Devon. Nadat de koffers uit de bus zijn gehaald en de kamers zijn verdeeld wacht ons het diner.

Dag 3

 Herbert Klein Haar

Na een stormachtige nacht, met veel regen op naar het tweede Engelse ontbijt. Voor de liefhebbers: toast, worst, spiegelei, roerei, bruine bonen en spek! Om 09.00 uur zitten alle vakantiegangers weer braaf in de bus voor een reisje naar Plymouth. Deze stad heeft één van de mooiste en grootste natuurlijke havens van de wereld. Daar aangekomen, maakten we een mooie wandeling over de boulevard. Vervolgens laveerden we gezellig in het centrum tussen de restaurantjes en de kunst- en antiekwinkeltjes. Lekker coffee en tea gedronken in een authentieke pub. Met uiteraard een lekker stuk gebak! Rond 13.30 uur weer allemaal in de bus voor een tour door het Dartmoor National Park. Dartmoor National Park is

een weid uitgestrekt glooiend landschap met onbeschutte heidevlakten, waarop schapen en half-wilde pony's grazen. Op sommige plekken was de weg dusdanig smal, dat onze chauffeur en tevens reisleader Werner regelmatig zijn stuurmanskunsten moest laten zien. Petje af, daarvoor! Halverwege stopten we bij het Postbridge bezoekerscentrum voor een sanitaire stop en een fotosessie bij de eeuwenoude Clapper Bridge (postbrug) over het beginnende riviertje de Dart. Dit bruggetje was ongeveer vijfhonderd jaar geleden gebouwd met grote blokachtige stapels stenen als pijlers en lange dunne stenen platen die het brugdek vormden. We vervolgden de tocht door het park en kwamen door pittoreske dorpjes en langs traditionele huizen met strodakken. In het hotel aangekomen gingen we even met de beentjes omhoog om daarna gezellig met z'n allen aan het diner en namen de dag nog eens door.

Dag 4

 Fred Niesink

Inmiddels is het al weer de vierde dag. De zon schijnt en we gaan per taxi naar Cockington, een klein dorp onder de rook van Torquay. De geschiedenis van het dorp gaat terug tot de ijzertijd, 2500 jaar geleden. Cockington is van oorsprong een vissers- en boerendorp met onder andere een kerk uit 1609 en een (helaas) niet meer werkende watermolen. De 'Drum Inn' is een monumentaal pand met rieten dak waarin

een herberg en restaurant zijn gevestigd. Cockington Hof is gebouwd in de 16e eeuw door de familie Mallock. Deze zeer welgestelde familie organiseerde in het huis amateurtoneelvoorstellingen die altijd bezocht werden door de jonge Agatha Christie. Het huis met bijbehorende gebouwen is nu toegankelijk voor publiek en biedt onderdak aan de ateliers van ouderwetse ambachtslieden als een ijzersmid, glasblazer en pottenbakkerij. Bij Weaver Cottage Teagarden onder het genot van koffie en een huisgemaakte muffin en idem boter en marmelade komen Marja en ik aan de praat met onze buschauffeur. Blijkt dat hij in hetzelfde dorp als onze dochter woont, sterker nog: in dezelfde straat! Hoe klein is de wereld. Terug in Torquay maken we een korte wandeling naar het Babbacombe Model Village and Gardens, het Madurodam van Engeland. Het is de verwezenlijking de jongensdroom van Tom Dobbins dat begon in 1961. Een prachtig aangelegd park met gebouwen en scènes uit het dagelijkse leven met een kwinkslag. Om maar een paar voorbeelden te geven: de glaszetter gebruikt de slogan: Pain in the Glass? We zien reclame van Goggle, Maccy D's, Channel No 5 televisions, Marks en Sparks Superstore en zo kan ik nog wel een tijdje doorgaan. Maar ook een bouwvakker die met een trilapparaat de container met puin aantilt, een bestuurder van een cabrio die met neergeklapte kap en paraplu de wasstraat inrijdt. Je kunt er uren zoet zijn om alle details en humor te ontdekken.

Dag 5: Woensdag

 Bertus Postema

Vandaag vertrekken we vanaf ons hotel in Torquay met de bus naar Exeter. De temperatuur is met ongeveer 16 graden aan de lage kant maar het is droog en af en toe zelfs zonnig. Het is een ritje van amper drie kwartier en meteen bij het binnenrijden van Exeter, zien we rechts van ons de oudste torenbrug van Europa over de rivier de Exer. Net als de meeste rivieren in Engeland, is ook de Exer een getijdenrivier. Werner zet ons af in South Street en we zijn vrij om in ons eigen tempo de stad en de bezienswaardigheden te gaan verkennen. Exeter is de hoofdstad van het graafschap Devon en is ontstaan uit een Romeinse nederzetting. Rond 1100 na Christus werd de stad veroverd door Willem de Veroveraar. De restanten van een toegangspoort, die Willem de veroveraar liet bouwen, zijn nog in redelijk goede staat te vinden. In de jaren rond 1300 werd er al handel gedreven met Nederland waarbij er met name wol werd verhandeld. De imposante kathedraal blijkt zeker een bezoek waard te zijn. Bij de bombardementen op de stad in de tweede wereldoorlog kwam de kathedraal vrijwel ongeschonden uit de strijd. Dit was mogelijk een gevolg van het feit dat de torens een oriëntatiepunt voor de Duitse piloten vormden. Tot ieders verbazing wordt het grootste gedeelte van het interieur van de kathedraal in beslag genomen door een levendige braderie met tal van kraampjes waar diverse soorten kunst en huisvuil wordt aangeboden. De sfeer in de stad is gezellig en zeer levendig met tal van winkels en veel mensen op straat. Iedereen kan aan z'n trekken komen met een lunch en/of een versnapering, voordat we rond 13:00 uur weer met de bus vertrekken naar Powderham Castle. Het is één van de weinige kastelen die nog worden bewoond. In dit geval zelfs al 700 jaar door dezelfde familie. Het is erg laag geleden en dankt daaraan mogelijk ook zijn naam, dat een afgeleide zou zijn van het Nederlandse woord 'polder'. We worden in twee groepen rondgeleid door kundige

gidsen. Onze gids introduceerde zichzelf als 'Wild Wise Woman', een titel die haar ooit was toebedeeld door de acteur van de filmploeg, die Hendrik de 8e speelde, toen het kasteel het decor was voor de film 'The remains of the day' met Anthony Hopkins. Zij leidt ons door tal van vertrekken waarbij ze zeer geanimeerd vertelt over de vele trouwpartijen die er in de loop van de jaren waren geweest tussen de adellijke families, waarbij het streven er vooral op was gericht om iemand uit de royal family aan de haak te slaan. Het aantal geheime deuren en vertrekken is talloos. Voor de filmopnamen was één ervan gebruikt door Anthony Hopkins, in zijn rol als butler. In de tweede wereldoorlog werd Exeter achttien keer gebombardeerd maar het kasteel bleef steeds gespaard. Waarschijnlijk is dit te danken geweest aan de nauwe band die het buitenbeentje van de familie had met Hitler. Tegen 16:00 uur vertrekken we met de bus weer in de richting van Torquay. We volgen de schitterende kustweg en Werner last onderweg een stop van een half uurtje in zodat we nog even een wandeling langs het strand kunnen maken. Hier wordt gretig gebruik van gemaakt. Rond 17:30 zijn we weer bij ons hotel en kunnen we terugzien op alweer een zeer geslaagde dag.

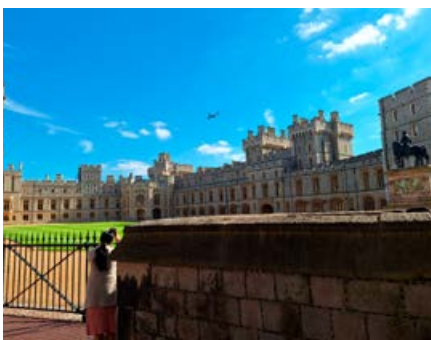
Dag 6

 Christa Jansen-Timmer

Vandaag hebben we een schitterende bus-, trein- en boottocht gemaakt. Na het ontbijt gingen we 's-morgens om negen uur met onze bus naar het nabij gelegen Paignton, vanwaar we met de stoomtrein langs de kust en over

de beboste heuvels naar Kingswear zouden rijden. Aangekomen bij het station kregen we ons treinkaartje en stapten we in wagon G, de eerste wagon achter de locomotief. Om 10:00 uur vertrokken we naar Kingswear. Onderweg hadden we prachtige uitzichten. Om ongeveer half elf kwamen we in Kingswear aan. Na nog wat foto's van de trein te hebben gemaakt liepen we naar de voetgangerspont die ons naar Dartmouth voer. Het is een sfeervol oud havenstadje waar we drie uur de tijd hadden om onszelf te vermaken en de stad te verkennen. Eerst zijn we wat gaan drinken in een winkel/cafeetje. De dingen aan de muur leken scheef te hangen maar dat is niet zo, ze hangen gewoon recht. Dit komt omdat de muren en vloer scheef zijn. Daarna liepen we in de richting van een ommuurde markt. Om het pleintje was een aantal winkeltjes, maar de meeste waren (nog) dicht. Via een kerk die we bezichtigden liepen we weer naar de kade en hebben daar anderhalf uur heerlijk op een bankje in de zon gezeten. Op een gegeven moment was er een hoop kabaal en zag en hoorde ik meeuwen krijsen en een Engelsman met zijn stok een meeuw te lijf gaan en op zijn kop slaan. De klap klonk alsof je op een stuk hol hout slaat. De meeuw viel met zijn buit van de kade af en werd toen belaagd door wel tien andere meeuwen. Daarna vloog er een weg met een zakje in zijn bek. Om 12:50 uur stapten we op de boot voor een prachtige vaartocht over de rivier de Dart, richting Totnes. We voeren onder meer langs het huis van Agatha Christie dat aan de rivier staat. We kwam ook nog vier zehonden tegen die lekker lagen te zonnen. Rond 16:00

uur kwamen we in Totnes aan, waar we het laatste stuk van onze reis per dubbeldekker weer terug naar Paignton hebben afgelegd. Daar zijn we om 17:00 uur weer in onze 'eigen' bus gestapt en naar het hotel teruggedreden. Zo was het cirkeltje weer rond.

Dag 7

 Herman Keizer

Vandaag vertrokken we vanuit ons hotel in Babbacombe richting Chatham, met een stop in Windsor, waar we zouden overnachten. We hadden een lange rit voor de boeg, dus we stonden heel vroeg op. Om kwart voor zeven gingen we van het ontbijt, pakte we onze koffers en stapten we kwart voor acht de bus in. Rond half één arriveerden we bij het prachtige kasteel van Windsor, gelegen aan de Thames en vlakbij de luchthaven Heathrow. Dit kasteel bestaat al duizend jaar en is daarmee het oudste en grootste bewoonde kasteel ter wereld. Door de eeuwen heen heeft het dienstgedaan als een belangrijke residentie voor de koning van het Verenigd Koninkrijk. We hadden meer dan twee uur de tijd om het kasteel te verkennen, maar door de uitgestrektheid konden we niet alles zien, dus maakten we keuzes. We begonnen in de zaal met het poppenhuis van Koningin Mary. Dit bijzondere poppenhuis, ontworpen in 1924, is vervaardigd door de allerbeste Britse ambachtslieden. De details zijn schitterend: een miniatuur grammofoon met speelplaten, een wijnkelder met flesjes wijn, haar slaapkamer met de mooiste meubels en de compleet ingerichte keuken. Allemaal met veel zorg en precisie uitgevoerd. Vervolgens wandelden we door verschillende zalen, waar we een uitgebreide collectie schilderijen en wapentuig konden bewonderen, zoals zwaarden, pistolen en harnassen. Omdat we ook de St. George kapel wilden bezoeken, moesten we enkele zalen overslaan. In de St. George kapel ligt het graf van Koningin Elizabeth en Prins Philip. Ook hangen hier de vaandels van alle ridders van

de Orde van de Kousenband. In 2018 werd koning Willem-Alexander door koningin Elizabeth benoemd tot ridder in deze orde, als dertiende Oranje. Prins Maurits, de zoon van Willem van Oranje, was in 1612 de eerste ridder. De kapel ligt volledig binnen de muren van kasteel Windsor en alles is in perfecte staat, inclusief de beveiliging. Nog onder de indruk van al deze pracht vertrokken we weer met de bus, op weg naar Chatham.

Dag 8 De terugreis

 Adri van Amelsvoort

We moesten deze zaterdagmorgen vroeg uit de veren om de veerboot van 08.30 uur naar Duinkerken te kunnen halen. Voor onderweg kregen we een ontbijtpakket mee. Bij de haven hadden we nauwelijks vertraging en kon onze chauffeur Werner vlot de veerboot inrijden. Met het ontbijtpakket net achter de kiezen kregen we aan boord een Engels ontbijt aangeboden. Daar hebben we maar even mee gewacht totdat de Franse kust in zicht kwam. Omdat alles zo vlot verliep hadden we tijd over en besloot Werner via het Zeeuwse toeristische plaatsje Sluis te rijden, zodat we daar een kleine twee uur de tijd kregen om er rond te kijken en een terrasje aan te doen. Daarna met de bus weer verder naar restaurant de Bedafse Pier in Uden. Daar wachtte ons een heerlijke driegangige afscheidsmaaltijd. Het was een prachtige reis met een heel leuk gezelschap. ■

Jaarlijkse maaltijd

 Anno Niemer

Op zondag 3 november stond de jaarlijkse maaltijd weer op het programma van het district Oost-Nederland. Dit keer was er door het bestuur gekozen voor een driegangenbuffet bij restaurant de Chinese muur in Warnsveld. De zaak

zat helemaal vol. Kennelijk voorziet het bestuur in een behoefte, want er waren 84 IPA-leden die eraan meededen. Mijn vrouw en ik hadden eerst de IPA-herfstwandeling gedaan en konden mooi aansluiten. Het was beregezellig en het eten

smaakte goed. Het rondje van de penningmeester ging er ook grif in. Volgend jaar zijn we weer van de partij. ■

Fietstocht Twente

 Ziad Amro

Op zaterdag 28 september had IPA-district Twente een prachtige en vooral gezellige fietstocht georganiseerd door het schitterende Twentse landschap. De dag begon op de klootschietbaan in Beuningen, waar we hartelijk werden ontvangen met koffie en heerlijke krentenweger. Het weer werkte uitstekend mee, en iedereen had er duidelijk zin in.

Start van de tocht

Na de gezellige start vertrokken we vol goede moed voor een tocht van ongeveer 35 kilometer. De route leidde ons langs de mooiste plekjes die Twente te bieden heeft. Het landschap, met zijn typische groene weilanden, boerderijen en lichte glooiingen, bood ons een prachtig decor voor de fietstocht. Voor jong en oud was het genieten, en het tempo was rustig genoeg om volop te kunnen ontspannen en om je heen te kijken.

Eerste stop

Halverwege de tocht maakten we een welverdiende stop bij het Arboretum Poortbulten bij De Lutte. Hier konden we even de benen strekken en genieten van een koekje en drankje. De rustgevende sfeer van het arboretum en het schitterende omgeving zorgden ervoor dat iedereen weer fris en fruitig verder kon.

Tweede stop

De route vervolgde zich door het licht glooiende landschap richting de Hakenberg, waar we nog een pauze hielden bij een gezellige pipowagen. Hier kregen we de kans om te genieten van koffie, thee, koekjes of een lekker ijsje. Deze tussenstop bood weer een mooie gelegenheid om even bij te komen en met elkaar te praten over de indrukwekkende omgeving en de gezellige sfeer.

Afsluiting met BBQ

De laatste etappe bracht ons terug naar de klootschietbaan in Beuningen, waar we als afsluiting werden getrakteerd op een uitgebreide en smaakvolle BBQ. Na zo'n sportieve dag smaakte het eten nog beter, en de sfeer was uitgelaten en ontspannen. Het was een geweldige gelegenheid om na te praten over de tocht en te genieten van de gezellige ambiance.

Conclusie

De fietstocht was een groot succes. Het weer, de prachtige omgeving, en de uitstekende organisatie zorgden ervoor dat iedereen volop heeft kunnen genieten. Het was een onvergetelijke dag. Iedereen kijkt al uit naar de volgende editie! ■

Uitwisseling jonge collega's met IPA-Münster

Van 11 t/m 13 maart worden drie jonge IPA-leden uit eenheid Oost-Nederland in de gelegenheid gesteld om mee te kijken bij de ondersteunende diensten van de politie in Münster en omgeving. Op de avonden zorgen de Duitse collega's voor een aantrekkelijk avondprogramma. De kosten voor het verblijf komen voor rekening van de IPA. Bij teveel aanmeldingen zal er worden geloot. Er moet wel (studie)verlof voor worden opgeno-

men. Wanneer het programma klaar is, wordt een e-mail rondgestuurd met de informatie en de wijze van aanmelding. Van 25 t/m 27 maart komen drie jonge IPA-leden uit Münster naar Oost-Nederland. De vier oostelijke districten verzorgen het programma en hun onderdak. ■

